

शारीरं

मर्माभिधातय न कश्चिदस्ति
योऽस्यात्ययो वापि निरत्ययो वा ।
प्रायेण मर्मस्वभिधाडितास्तु
वैकल्यमुच्छेद्यथवा म्रियन्ते ॥
मर्माण्यधिष्ठाय हि ये विकारा
मूर्च्छन्ति काये विविधा नराणाम् ।
प्रायेण ते क्लृप्ततमा भवन्ति
नरस्य यत्नैरपि साध्यमानाः ॥*॥”

सप्तमोऽध्यायः ।

अथातः सिरावर्णनविभक्तिनाम शारीरं व्याख्या-
स्यामः । सप्त सिराशतानि भवन्ति । याभिरीदं
शरीरमाराम इव जलहारिणोभिः केदार इव
च कुल्याभिरुपसिद्ध्यते अनुगृह्यते चाकुञ्चन-
प्रसारणादिभिर्विधैः । द्रुमपत्रसेवनीनामिव
च तासां प्रतानास्तोसां नाभिर्मूलं ततश्च
प्रसरन्मूर्ध्निमधस्तिर्यक् च ॥*॥ भवतश्चात्र ।
“यावत्सु सिराः काये सम्भवन्ति शरीरिणाम्
नाभ्यां सर्वा निबद्धास्ता प्रतन्वन्ति समन्ततः ॥
नाभिस्थाः प्राणिनां प्राणाः प्राणान्नाभिर्युपा-
स्थिता ।

सिराभिराहता नाभिश्चक्रनाभिरिवारकैः ॥”
तासां मूलसिराश्चत्वारिंशत् । तासां वात-
वाहिन्यो दश । पित्तवाहिन्यो दश । कफ-
वाहिन्यो दश । दश रक्तवाहिन्यः । तासान्तु
वातवाहिनीनां वातस्थानगतानां पञ्चसप्तति-
शतं भवति । तावत्य एव पित्तवाहिन्यः । पित्त-
स्थाने कफवाहिन्यश्च । कफस्थाने रक्तवाहि-
न्यश्च । यत्तुप्लीहोरेवमेतानि सप्तसिराशतानि
तत्र वातवाहिन्यः सिरा एकस्मिन् सकृदि पञ्च-
विंशतिः । एतेनेतरसकृदिवाह्यं च व्याख्यातौ ।
विशेषतस्तु कोष्ठे चतुस्त्रिंशत्तासां गुदमेद्रा-
श्रिताः । श्रोत्रामष्टौ । हे हे पार्श्वयोः । षट्-
पृष्ठे । तावत्य एव चोदरे । दश वक्षसि ।
एकचत्वारिंशज्जघ्नेषु ऊर्ध्वम् । तासां चतुर्दश
योवायाम् । कर्णयोश्चतस्रः । नव जिह्वायाम् ।
षट् नासिकायाम् । अष्टौ नेत्रयोः । एवमेतत्
पञ्चसप्तत्यधिकशतं वातवहानां सिराणां
व्याख्यातम् । एष एव विभागः शेषाणामपि ।
विशेषतस्तु पित्तवाहिन्यो नेत्रयोर्दश । कर्ण-
योर्दश । एवं रक्तवहा कफवहाश्च । एवमेतानि
सप्तसिराशतानि सविभागानि व्याख्यातानि ॥*॥
भवन्ति चात्र ।

“क्रियाणामप्रतीघातमोहं बुद्धिकर्मणाम् ।
करोत्यन्यान् गुणांश्चापि स्वाः सिराः पवनश्चरन् ॥
यदा तु कुपितो वायुः स्वाः सिराः प्रतिपद्यते ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते वातसम्भवाः ॥
आजिष्णुतामश्चरुचिमन्निदीप्तिमरोगताम् ।
संसर्पत् स्वाः सिराः पित्तं कुर्त्याच्चान्यान् गुणा-
नपि ॥

यदा प्रकुपितं पित्तं सेवते स्ववहाः सिराः ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते पित्तसम्भवाः ॥
अ इ म ङेपु सन्धीनां स्वेयं बन्धमुदीर्यताम् ।

शारीरं

करोत्यन्यान् गुणांश्चापि बलासः स्वाः सिरा-
श्चरन् ॥
यदा तु कुपितः श्लेष्मा स्वाः सिराः प्रतिपद्यते ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते श्लेष्मसम्भवाः ॥
धातूनां पूरणं वर्णं शरीरज्ञानमसंशयम् ।
स्वाः सिराः सञ्चरद्रक्तं कुर्त्याच्चान्यान् गुणानपि
यदा तु कुपितं रक्तं सेवते स्ववहाः सिराः ।
तदास्य विविधा रोगा जायन्ते रक्तसम्भवाः ॥
न हि वातं सिराः काश्चिन्न पित्तं केवलं तथा ।
श्लेष्माणं वा वक्ष्येता अतः सर्ववहाः स्मृताः ॥
प्रदुष्टानां हि दोषाणामुच्छितानां प्रभावताम् ।
ध्रुवमुन्मार्गगमनमतः सर्ववहाः स्मृताः ॥
तत्राक्षणा वातवहाः पूर्यन्ते वायुना सिराः ।
पित्ता दुष्टश्च नीलाश्च शीता गौर्याः स्थिराः
कफात् ।

असृग्वास्तु रोहिण्यः सिरा नाल्युण्णशीतलाः ॥
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि न विध्येदयाः सिरा
भिषक् ।
वैकल्यं मरणश्चापि व्याधात्तासां ध्रुवं भवेत् ॥
सिराशतानि चत्वारि विद्याच्छास्त्रासु बुद्धि-
मान् ।

षट्त्रिंशच्च शतं कोष्ठे चतुःषष्टिश्च मूर्धनि ॥
शाखासु षोडश सिराः कोष्ठे-हार्चिंशदेव तु ।
पञ्चाशज्जानुनयोर्दशवेध्याः परिकीर्त्तिताः ॥”
तत्र सिराशतमेकैकस्मिन् सकृदि भवति तासां
जासधरा त्वेका तिस्रश्चाभ्यन्तराः । तत्रोर्वी-
संज्ञे हे लोहिताक्षसंज्ञा चैकैतास्त्ववेध्याः ।
एतेनेतरसकृदिवाह्यं च व्याख्यातावेवमशस्त्र-
कृत्याः षोडश शाखासु । हात्रिशत् श्रोत्रां
तासामष्टावशस्त्रकृत्याः । हे हे विटपयोः कटीक-
तरुणयोश्च । अष्टावष्टावेकैकस्मिन् पार्श्वे
तासामेकैकामूर्ध्नि गां परिहरेत् । पार्श्वसन्धिगते
च हे । चतस्रो विंशतिश्च पृष्ठवंशमुभयतस्तासा-
मूर्ध्निगामिन्यौ हे हे परिहरेद्दृष्टौ सिरा ।
तावत्य एवोदरे तासां मेट्रोपरि रोमराजी-
मुभयतो हे हे परिहरेत् । चत्वारिंशच्चसि
तासां चतुर्दशाशस्त्रकृत्याः । हृदये हे हे ।
हे स्तनमूले । स्तनरोहितापलापस्तम्बेषुभयतो
ऽष्टौ । एवं होत्रिंशदशस्त्रकृत्याः पृष्ठोदरोरःसु
भवन्ति । चतुःषष्टिशिराशतं जलुष ऊर्ध्वं भवति
तत्र षट्पञ्चाशच्छिरोधरायां तासामष्टौ चत-
स्रश्च मर्मसंज्ञाः परिहरेत् । हे ककाटिकयोः ।
हे विधुरयोः । एवं योवायां शोडशाव्यध्याः ।
हन्वीरुभयतोऽष्टावष्टौ तासान्तु सन्धिधमन्यौ
हे हे परिहरेत् । षट्त्रिंशज्जिह्वायां तासा-
मधः षोडशाशस्त्रकृत्याः रसवहे हे वाग्वहे च
हे । हिर्दादश नासायां तासामौपनासिक्य-
श्चतस्रः परिहरेत् । तासामेव च तालुन्येकां
मृदावहेम्रे । अष्टात्रिंशदुभयोर्नैत्रयोस्तासामे-
कैकामपाङ्गयोः परिहरेत् । कर्णयोर्दश तासां
शब्दवाहिनोनामेकौ परिहरेत् । नासानेत्र-
गतास्तु ललाटे षष्टिस्तासां केशान्तानुगता-

शारीरं

श्चतस्रः । आवर्त्तयोरैकैका स्थपन्याश्चैका परि-
हर्त्तव्या । शङ्खयोर्दश तासां शङ्खसन्धिगता-
मेकैका परिहरेत् । हादश मूर्ध्नि तासामुत्-
क्षेपयोर्दश परिहरेत् । सीमन्तेयैकैकामधिपता-
विति । एवमशस्त्रकृत्याः पञ्चाशज्जघ्नेषु ऊर्ध्व-
मिति । भवति चात्र ।

“व्याधुवन्त्यभितो देहं नाभितः प्रवृत्ताः सिराः ।
प्रतानाः पद्मिनीकन्दादिसादीनां यथा जलम् ॥”

अष्टमोऽध्यायः ।

अथातः सिराव्यधिविधिशारीरं व्याख्यास्यामः ।
बालस्थविरुचक्षतचौषभोरुपरिश्रान्तस्त्रीम-
द्याध्वकर्षितमत्तवान्स्वविरिक्तास्थापितानुवासि-
तजागरितक्लौवकशगर्भिणीनां कासश्वासशोष-
प्रवृद्धज्वराक्षेपकपचाघातोपवासपिपासामूर्च्छा-
प्रपीडितानाञ्च सिरां न विध्येत् । यांश्चाव्यध्या
व्यध्याद्यादृष्टा दृष्टाद्यान्विता यन्विताद्यानु-
त्थिता इति । शोणितावसेकसाध्याश्च विकाराः
प्रागभिहितान्स्तेषु चापक्वेष्वन्येषु चातुक्तेषु
यथाभ्यासं यथान्यायश्च सिरां विध्येत् । प्रति-
विद्वानामपि च विषोपसर्गं शाल्ययिकेषु
सिराव्यधनमप्रतिषिद्धम् । तत्र स्निग्धस्निग्ध-
मातुरं यथादोषप्रत्यनौकद्रवप्रायममं भुक्तवन्तं
यवागूं पीतवन्तं वा यथाकालमुपस्थाप्यासीनां
स्थितं वा प्राणानवाधमानो वस्त्रपट्चर्मन्त-
र्वस्त्रकललतानामन्यतमेन यन्त्रयित्वा नातिगाढं
नानिश्चिद्विलं शरीरप्रदेशमासाद्य यथोक्तं शस्त्रं
गृहीत्वा सिरां विध्येत् ॥*॥

“नैवातिशीते नाल्युण्णे न प्रवाते न चाबुञ्जिते ।
सिराणां व्यधनं कार्यमरोगे वा कदाचन ॥”
तत्र व्यधिसरं पुरुषं प्रत्यादित्यमुखमरन्निमा-
त्रोच्छ्रिते उपवेश्यासने सकृद्योराकुञ्चितयो-
निर्वेश्य कुर्परसन्धिद्वयोपरि हस्तावन्तगृह्णा-
द्गृह्णतसमुष्टीमन्ययोः स्थापयित्वा यन्त्रपञ्चा-
टकं धीवामुष्ट्योरुपरि परिचिप्यान्वेन पुरुषेण
पञ्चात् स्थितेन वामहस्तेनोत्तानेन शाटकान्त-
र्द्वयं ग्राहयित्वा ततो वैद्यो ब्रूयाद्दक्षिणहस्तेन
सिरोत्यापनार्थं नाल्यायतशिथिलं यन्त्रमावेष्ट-
यत्यसृक्सावणार्थं यन्त्रं पृष्ठमध्ये च षोडशदिशि
कर्म पुरुषश्च वायुपूर्णमुखं स्थापयेदेष उत्त-
माङ्गगतानामन्तर्मुखवर्ज्यानां सिराणां व्यधेन
यन्त्रणविधिः । तत्र पादव्यधिरस्य पादं समे
स्थाने सुस्थिरं स्थापयित्वा यन्त्रं .पादभीषकह-
चितसुचैः कृत्वा व्यध्यापादं जानुसन्धेरधः शाट-
केनावेष्ट्य हस्ताभ्यां प्रपीड्य गुल्फं व्यध्यप्रदेश-
स्योपरि चतुरङ्गलं श्रोतादीनामन्यतमेन बद्धां
पादसिरां विध्येत् । अथोपरिष्टादस्ती गुद्वा-
ङ्गुष्ठकतमुष्टी सम्यगासने स्थापयित्वा सुखोप-
विष्टस्य पूर्ववदयन्त्रं बद्धा हस्तसिरां विध्येत् ।
गृध्रसौविश्राज्योः सङ्गुचितजानुकुर्परः स्यात् ।
श्रोणीपृष्ठस्कन्धेष्वन्नामितपृष्ठस्यावाकशिरस्कस्थ
उपविष्टस्य विस्फूर्जितपृष्ठस्य विध्येत् । उदरो-
रसीः प्रसारितोरस्कस्थोन्नमितशिरस्कस्थ